

ת"פ (קריות) 63599-02-23 - מדינת ישראל נ' טטיאנה רוזנטל

ת"פ (קריות) 63599-02-23 - מדינת ישראל נ' טטיאנה רוזנטלשלום קריות

ת"פ (קריות) 63599-02-23

מדינת ישראל

נגד

טטיאנה רוזנטל

בית משפט השלום בקריות

[10.11.2024]

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום בעבירות של זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") (שש עבירות), שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין (שש עבירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין (חמש עבירות), ניסיון קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 סיפא + סעיף 25 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום בזמנים הרלבנטיים לכתב האישום, סיפקה המועצה להסדרת הימורים בספורט (להלן: "יחידת הטוטו") מענקים כספיים לאגודות ועמותות ספורט אשר עמדו בקריטריונים שפורסמו על ידה (להלן: "המענק"). אחד הקריטריונים לקבלת המענק הוא הצגת אישור ניהול תקין מטעם רשם העמותות (להלן: "האישור") המענק שניתן הוא שנתי והצגת האישור נדרשת בכל שנה על מנת לקבלו. במועדים הרלבנטיים לכתב האישום שימשה הנאשמת כגזברית וחברת ועד מנהל בעמותות "כדורת חיפה (נשר)" (להלן: "העמותה").
- בכל שנה החל משנת 2015 ועד שנת 2020, במועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בשש הזדמנויות שונות, זיפה הנאשמת טופס אישור ניהול תקין לעמותה, בכך שסרקה טופס אישור ניהול תקין של עמותה אחרת ושינתה בו את מספר העמותה ופרטיה לפרטי העמותה וזאת ללא סמכות כדין, בחתימה הנחזית להיות חתימת רשם העמותות ובאופן העשוי להיחזות כאילו האישורים נפקו על ידי רשם העמותות (להלן: "האישורים המזויפים"). זאת עשתה הנאשמת בכוונה לקבל באמצעותם מענק כספי מיחידת הטוטו במרמה.
- בהמשך לכך, בכל שנה במהלך השנים 2015-2020 בשש הזדמנויות שונות, השתמשה הנאשמת באישורים המזויפים בכך ששלחה אותם ליחידת הטוטו, יחד עם בקשה לקבלת מענק כספי עבור העמותה, תוך הצגת מצג שווא בפני יחידת הטוטו שברשות העמותה אישור ניהול תקין (להלן: "מצג שווא"). בהסתמך על מצג השווא קיבלה הנאשמת במרמה מיחידת הטוטו, עבור העמותה את הסכומים כמפורט להלן:
  - בשנת המענק 2015 - התקבל במרמה סכום של ₪ 16,273
  - בשנת המענק 2016 - התקבל במרמה סכום של ₪ 10,025
  - בשנת המענק 2017 - התקבל במרמה סכום של ₪ 7,454
  - בשנת המענק 2018 - התקבל במרמה סכום של ₪ 5,188
  - בשנת המענק 2019 - התקבל במרמה סכום של ₪ 642
- בשנת 2020 התגלתה המרמה לאחר שאחד מעובדי יחידת הטוטו חשד כי טופס אישור ניהול תקין שהגישה העמותה מזויף. במעשיה זיפה הנאשמת מסמכים בכוונה לקבל באמצעותם דבר בנסיבות מחמירות, השתמשה במסמכים המזויפים וקיבלה במרמה מיחידת הטוטו סכום של ₪ 39,582.
3. לאחר שהנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום והורשעה הופנתה לקבלת תסקיר של שירות המבחן. תסקיר שירות המבחן
4. ביום 30.6.24 הוגש תסקיר של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת, נשואה ואם לשלושה ילדים בוגרים, גמלאית. שירות המבחן סקר את הנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשמת וציין עוד כי הנאשמת ביקשה לסיים את ההליך המשפטי בביטול הרשעתה בדיון בשל הפגיעה שעלולה להיווצר בשמה הטוב.

עיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשמת עולה כי אין לחובתה הרשעות קודמות. בהתייחס לביצוע העבירות מושא כתב האישום, תיארה הנאשמת כי ברקע לביצוען השתלבה בקבוצת הכדורת של המועדון בשנת 1989 והחלה להשתתף כשחקנית בטורנירים. לדבריה בשנת 2002 נציגי הועד של המועדון ביקשו ממנה לשמש כגזברית העמותה. הנאשמת תיארה כי מילאה את התפקיד בהתנדבות מלאה והיתה אחראית על הפעילות הפיננסית של העמותה. הנאשמת מסרה כי החל משנת 2007 מועצת הטוטו הודיעה כי היא מפסיקה את התמיכה הכספית במועדונים קטנים ולכן העסקתו של רואה החשבון שעבר עד אז התייתרה. בנסיבות אלה לדבריה הוסכם כי היא תמשיך בתפקידה כגזברית ותיקח על עצמה את תפקידי רואה החשבון וכפועל יוצא היתה אחראית על הגשת טפסי הניהול התקין. הנאשמת ציינה כי התמודדה עם משברים בחייה האישיים. בהמשך לאחר שפנתה למשרד המשפטים לברר אודות הליך הזכאות לתמיכה למועדון הוסבר לה כי עליה להגיש בקשה רטרואקטיבית עבור חמש שנים וציינה כי חוותה לחץ מהוועד המנהל של המועדון לקבל את התמיכה הכלילית במהירות. הנאשמת הסבירה כי סברה שהתרשלה בתפקידה כגזברית ועל מנת להסתיק זאת איתרה אישור ניהול תקין של אגודה אחרת ושינתה את פרטי העמותה ושלחה למועצת הטוטו. הנאשמת מסרה כי החזירה למועדון את הכספים למועדון אשר החזיר למועצת הטוטו כמו כן הציגה אישורים לשירות המבחן על ההחזרים הכספיים בהיקף של 114,323 ₪.

שירות המבחן מציינ כי הנאשמת נעדרת הרשעות קודמות ושקל את פרישתה לגמלאות מה שמפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות. כמו כן שקל שירות המבחן את העובדה כי הנאשמת מביעה חרטה רבה ולוקחת אחריות. יחד עם נוכח עמדתה השוללת פניות רגשית להליך טיפולי בשלב זה בחייה שירות המבחן אינו ממליץ על העמדתה של הנאשמת בצו מבחן אך ממליץ על צו של"צ וזאת לאור הצורך בענישה מוחשית. בהתייחס לביטול הרשעת הנאשמת, שירות המבחן לא בא בהמלצה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבות ביצוע העבירות וטענה כי הנאשמת במעשיה פגעה בערכים חברתיים מוגנים בצורה משמעותית ועל העונש שיושת עליה עליו להיות ראוי ואשר יבטא את חומרת מעשיה, את היקפם ואת סכום המרמה. המאשימה עתרה למתחם עונש שנע בין עונש של 9 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ברף התחתון לבין עונש של 18 חודשי מאסר ברף העליון והפנתה לפסיקה התואמת לדבריה את נסיבות תיק זה. באשר לנסיבות שאינן קשורות לעבירות טענה ב"כ המאשימה כי בהיעדר עבר פלילי ונסיבות הנאשמת והעובדה כי הכספים כולם הושבו לעמותה עתרה המאשימה למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית מתחם הענישה, עונש של מאסר על תנאי וקנס כספי.

6. ב"כ הנאשמת טענה כי באותה תקופה חוותה הנאשמת משברים בחייה האישיים וסעדה את אביה שהיה סיעודי הוגש מסמך - נ/1. כמו כן טענה ב"כ הנאשמת כי מדובר באישה ללא עבר פלילי והנאשמת הבינה את גודל טעותה אך הדברים התגלגלו כמו כדור שלג והיא התביישה במעשיה ובהתרשלותה אך התביישה בהם אל מול העמותה. הנאשמת שיתפה בחקירה באופן מלא פעולה עם רשויות החקירה והחזירה את הכספים שהתקבלו במרמה. הנאשמת בת 64 בעלת שני תארים אקדמאים אם לשלושה ילדים בוגרים ובמשך שנים רבות עבדה בקופת חולים והיתה אחרית על מחלקה של חולים אונקולוגים. ב"כ הנאשמת הציגה מסמכים ותעודות הוקרה - נ/4 וכן אסופת פסיקה - נ/6.

7. הנאשמת בדבריה סיפרה בדמעות על המשבר שחוותה עם גילוי וחשיפת המעשים. הנאשמת סיפרה על הכעס הרב שחשים בני משפחתה והוסיפה כי לאור השבת הכספים משפחתה נכנסה למצב כלכלי לא פשוט.

דיון והכרעה

8. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם.
9. כפי שעולה מעיון בכתב האישום בו הודתה הנאשמת, מדובר באירועים שהתרחשו בתאריכים שונים ועל פני תקופה של מספר שנים. יחד עם זאת מדובר לפי הוראות הדין באירוע אחד, המגבש תוכנית עבריינית אחת, כעולה מעיון בעבודות כתב האישום, שנפרשה על פני תקופת זמן. לכן, בית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד, ויטיל עונש כולל לכל העבירות באירוע כולו, תוך מתן דעתו של בית המשפט למס' העבירות, היקפן והנזק שנגרם ומידת אשמה של הנאשמת (סעיף 40ג (ג) לחוק העונשין).
10. מעשי הנאשמת פגעו בערכים מוגנים של שמירה ניהול תקין של קבלת כספי ציבור, גם אם מדובר במעשים שלא נעשו לכיסה האישי או הפרטי. כמו כן מדובר במעשים שנעשו על ידה ופגעו באמון שניתן לה על ידי העמותה לשמש בתפקיד של גזברית ולאחר מכן לעשות את מירב התפקידים שהופקדו בידי רואה החשבון של העמותה אשר עזב. לענין הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים אפנה לרע"פ 8778/18 שרויש נ' מדינת ישראל (24.12.18) שם נקבע ע"כ כב' השופט אלרון:
- "... עבירות המרמה והזיוף פוגעות ביחסי האמון הבסיסיים בחברה הנחוצים לשם שגשוגה, ונדרשת החמרה בענישה בשל ביצוע עבירות אלה (רע"פ 4514/18 אהרוניאן נ' פרקליטות המדינה (3.9.2018))."
11. נסיבות ביצוע העבירות מלמדות על תכנון מוקדם לביצוע העבירות והדבר נעשה פעם אחר פעם ולמשך מספר שנים כאשר הנאשמת עשתה את המעשים על מנת להסתיר את העובדה כי ככל הנראה התרשלה בעבודתה. גם אם לא מדובר בדבר במרמה לצורך פרטי הרי שלא ניתן להתעלם מהעובדה כי עשתה זאת ממניעים אישיים ולא למען צרכי העמותה בה עבדה. בכך פגעה באמון חברי העמותה והמועדון.
12. באשר למדיניות הענישה בעבירות זיוף ושימוש במסמך מזויף הרי מנעד העונשים רחב והכל על פי נסיבות אותו מקרה: ראו: רע"פ 6435/09 אוסקר נ' מדינת ישראל; ע"פ (מחוזי מרכז-לוד) 6785-01-10 קצירי נ' מדינת ישראל; ת"פ (שלום תל אביב) 11495-08-12 מדינת ישראל נ' ברכל; ת"פ (שלום ירושלים) 7796-08 מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים נ' קראוז; ת"פ (שלום נצרת) 2721/05 מדינת ישראל נ' זגורי יוסי).
13. באשר למדיניות הענישה הרי שלא ניתן למצוא נסיבות דומות וזהות למקרה שלפני ולפיכך אפנה לפסקי דין שעניינם גם בנסיבות חמורות יותר כשמדובר גם בעבירות נלוות:

ברע"פ 8778/18 צלאח שאויש נ' מדינת ישראל (24.12.18), הורשע המערער בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, משני אנשים שונים, בשווי כולל של כ-80,000 ₪, וכן הוצאת שיק ללא כיסוי. לנאשם יוחסו שני אישומים האחד בגין הוצאת צ'ק בסך של 10,000 ₪ ללא כיסוי והשני בגין עבירה של קבלת דבר במרמה. הנאשם ביקש לרכוש מהמתלונן סחורה בשווי של 71,000 ₪. בית המשפט קבע כי מדובר באירוע אחד וכי מתחם העונש ההולם נע בין 5 לבין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ובית המשפט המחוזי דחה את הערעור. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה גם היא.

ברע"פ 8570/18 מוטי זגורי נ' מדינת ישראל (11.12.18) המבקש הורשע בביצוע שלוש עבירות של קבלת דבר במרמה ובעבירת איומים. המבקש קיבל במרמה כספים בשלוש הזדמנויות שונות מארבעה מתלוננים שונים בסך כולל של כ-11,530 ₪. בשלוש הזדמנויות פעל המבקש באופן שפרסם מודעה המציעה עבודה, לאחר פגישה עם המתעניין הציג מצג כוזב על היותו מנהל עסק של יבוא סיגריות ובהמשך דרש סכומי כסף בטענות כוזבות שונות לצורך ביצוע העבודה המוצעת לכאורה. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, בעל עבר פלילי מכביד, הושתו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעלו שני עונש מאסר על תנאי כך שסה"כ על המבקש הושת 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה אך ערעור המשיבה התקבל ועונשו של המבקש הוחמר לריצוי 12 חודשי מאסר בפועל חלף 7 חודשי מאסר והופעלו מאסרים מותנים. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט העליון נדחתה.

ברע"פ 3163/07 ארנון דגני נ' מדינת ישראל (17.4.07) נדון עניינו של מתלונן שפנה לנאשם וסיפר לו כי הוא זקוק להלוואה לשם רכישת רכב. הנאשם הציע למתלונן שיפתח עבורו חשבון בנק וביקשו להפקיד 33,000 ₪ בחשבון. המתלונן מסר לנאשם סך כולל של 18,500 ₪ אך חזר בו מכוונתו לרכוש את הרכב והנאשם סירב להשיב לו את כספו. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של קבלת דבר במרמה והטיל עליו 9 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיבי ענישה נוספים, ביניהם פיצוי למתלונן בסך 18,500 ש"ח. הנאשם ערער על פסק הדין, וערעורו נדחה. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 5212/13 אדינה שמעון נ' מדינת ישראל (29.8.13) הורשעה המבקשת בשני אישומים, בגין עבירות שביצעה בעת ששימשה כמטפלת של קשיש כבן 85 שנים. על פי האישום הראשון המבקשת החזיקה בכרטיס חיוב המצוי בהחזקתו של המתלונן, והשתמשה בו לשם תשלום חוב אישי שצברה, בסכום של כ-847 ₪, מבלי שנתן את הסכמתו לכך. על פי האישום השני החזיקה המבקשת את אותו כרטיס חיוב והשתמשה בו לשם תשלום חוב אישי שצברה, בסך של 1,300 ₪, וזאת מבלי לקבל את הסכמתו לכך. המבקשת הורשעה בשתי עבירות של גניבת כרטיס חיוב, שתי עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, ושתי עבירות של קבלת דבר במרמה. בית משפט השלום לא קבע מתחם עונש הולם וגזר על המבקשת 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והפעיל את 7 חודשי מאסר מותנה, אשר עמדו נגד המבקשת, חלק בחופף וחלק במצטבר כך שסה"כ נקבע כי המבקשת תרצה 12 חודשי מאסר. עוד הושתו על המבקשת מאסרים מותנים וחתימה על התחייבות. ערעור שהגיש המבקשת לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

- בת.פ. 9908-12-09 מדינת ישראל נ' שרארי (ניתן ביום 22/11/10) - נגזר על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי, קנס בגובה 2,000 ₪ וצו של"צ בגין עבירה של ניסיון קבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף. הנאשם ביקש לקבל תעודת זהות מזויפת מלשכת משרד הפנים לצורך מרמה במבחן אמי"ר, מבחן לסיווג רמת האנגלית למוסדות אקדמיים.
- בת"פ 2363/08 מדינת ישראל נ' מרגריטה אפל (ניתן ביום 10/1/10) הורשעה הנאשמת בעבירות של גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה. הנאשמת היתה בת 21 שנה ועבדה כקופאית בסופר. אחד הלקוחות שכח את הכרטיס והיא ביצעה בו רכישות בסך 4,000 ₪. בית המשפט נמנע מהרשעתה והשית עליה של"צ וצו מבחן לשנה.
14. בת"פ 2100/06 מדינת ישראל נ' אלן מילייקובסקי (ניתן ביום 21/5/2009) הורשע הנאשם ב-2 עבירות של גניבת כרטיס חיוב, 2 עבירות הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה, בכך שביצע רכישות בסך של כ-2,000 ₪. בעת גזירת עונשו ריצה הנאשם עונש מאסר בתיק אחר. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בחופף למאסר שמרצה ומאסר מותנה.
15. אשר על כן אני סבורה כי בנסיבות תיק זה מתחם הענישה נע בין עונש של מאסר של מספר חודשים שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.
16. לא מצאתי כי בנסיבות תיק זה יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לקולא או לחומרא.
17. באשר לעונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לנסיבותיה של הנאשמת האישיה והמשפחתיות על רקע מעשיה. הנאשמת מכה על חטא ומביעה חרטה עמוקה על מעשיה וחשה בושה אל מול משפחתה וחבריה. הנאשמת ללא עבר פלילי ויש למקם את עונשה בקצה התחתון של מתחם הענישה אותו קבעתי. בין היתר שקלתי לקולא את העובדה כי הנאשמת השיבה את הכספים בהם חויבה העמותה. לא נעלמה מעיני העובדה כי שירות המבחן ממליץ על ענישה בדמות של עבודות של"צ ואולם אינני סבורה כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם ואף אינני סבורה בנסיבות תיק זה שעונש של"צ ומאסר על תנאי הם עונשים הולמים את מעשיה של הנאשמת.
18. טרם מתן גזר הדין הפניתי את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות. בעניינה של הנאשמת התקבלה חוות דעת לפיה הנאשמת מתאימה וכשירה לביצוע עבודות שירות במגבלות.
19. אשר על כן ולאחר ששקלתי את השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:
- 3 חודשי מאסר אותם תישא הנאשמת בדרך של עבודות שירות על פי חוות הדעת בויצו חיפה סניף נווה שאנן ברחוב התיכון 1 בחיפה.
- הנאשמת תתייצב לביצוע עבודות השירות ביום 2.12.24 שעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות. הנאשמת מוזהרת כי עליה לבצע את עבודות השירות על פי נהלי והנחיות הממונה על עבודות השירות שכן אם לא תעשה כן, ניתן יהיה להפסיק את עבודות השירות ויתרת המאסר תהיה מאחורי סורג ובריה.
- 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור אחת או יותר מן העבירות בהן הורשעה ותורשע בה.
- לאור העובדה כי הנאשמת השיבה את הכספים לעמותה ולאור מצבה הכלכלי ונסיבותיה האישיה אינני מחייבת את הנאשמת בקנס כספי.
- אני מחייבת את הנאשמת בהתחייבות כספית להימנע מעבירה בה הורשעה בתיק זה וזאת לתקופה של שנתיים ובסכום של 10,000 ₪.
- זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.
- המזכירות תמציא לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות
- ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.